

[Knud Jespersen.]

deres pålydende værdi her i salen, så er de fleste jo positive over for denne forandring af skatteloven, og så er det spørgsmålet om at få lavet en sådan kontrolforanstaltning, at undragelser begrænses mest muligt.

Østrig er ikke særlig socialistisk. I Østrig har man begrænset skatteunddragelserne til 5 pct. Der er altså en difference mellem det, der faktisk tjenes, og det, der beskattes, på 5 pct. Hos os har vi en difference, der for indeværende år svarer til et sted mellem 19 og 20 mia kr. Det er ikke skattesnyderi, men det er skatteunddragelser, hvor man også betjener sig af de ekstraordinære afskrivningsbestemmelser. Det vil vi naturligvis til livs, vi vil have det helt afskaffet, og det kan man gøre, men man kan kun gøre det i det øjeblik, man holder op med kun at kontrollere lønmodtagernes selvangivelser. Her kunne man såmænd helt afskaffe selvangivelserne og erstatte dem med stikprøvekontrol og så kaste sig over de andre ting.

Der er altså endnu ikke tale om en skattereform, men der er tale om brudstykker af et mønster; disse brudstykker er vi positivt indstillet over for, og vi vil medvirke til, at lovforslaget hurtigt kan blive behandlet. Men jeg vil understrege endnu en gang, at det erstatter ikke vores krav om en samlet demokrativering af skattebyrderne, der fører til nedsættelse for almindelige lønmodtagere, og jeg vil også understrege, hvad den sidste ordfører var inde på, at vi er ikke indstillet på, at der skal drives voldsom jagt på de små mennesker med de små indtægter, der har haft nogle små forglemmelser. Det, vi skal have fat i her, er de virkelige skatteunddragelser, og dette er altså et lille, men fornuftigt brudstykke i et mønster, som vi kan tilslutte os.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Forslaget går ud på, at der skal ske en indberetning til skattemyndighederne, når renter af obligationer udbetales, og når der finder salg sted af obligationer. Denne ændring i vores skattelovgivning er vi godt tilfredse med. Om der kommer så meget ind, som skatteministeren siger, at et usikkert skøn giver, nemlig 1 mia kr. mere til beskatning, ved jeg ikke, og det er der jo ingen, der kan vide, før vi får prøvet det, men principielt er der ingen diskussion om, at der her er nogle penge, som efter reglen og efter loven skal til beskatning, og der er i hvert fald et eller andet beløb, som ikke

kommer det. Vi er godt tilfredse med den hensigt, der ligger bagved.

Vi er også tilfredse med, at man har valgt indberetning i stedet for kuponskat, altså at trække et beløb, 30 eller 40 pct., ved udbetalingen af renterne på obligationerne. Når vi er tilfredse med det, hænger det sammen med, at vi allerede har et stort og betydeligt problem med den kuponskat, vi har for aktier, hvor 25 pct. af de udbytter, der med det samme beskattes, må tilbagebetales. Der er jo ingen grund til at belaste administrationen med først at opkræve og kontrollere beløbet og derefter at tilbagebetale det.

Der er også et andet forhold, der har gjort, at vi er tilfredse og glade for, at ministeren har valgt indberetningen, nemlig det, at vore banker ville komme ud for et meget betydeligt tab i likviditet. Det er klart, at når man et halvt år før, man plejer at gøre det, skal indbetale skat af de obligationsrenter, som man modtager midt om sommeren, stiller det forøgede krav til likviditeten.

Vi er også tilfredse med, at en række – og det er vel især ældre – medborgere, der har obligationslån i deres huse, nu slipper for den besværlighed, det villé være, at de skulle af med skatten for den rente, som de modtager om sommeren, og som de bruger til at betale deres egne lån med, så det er alt sammen i orden.

Derimod håber jeg, at ministeren i udvalget vil komme med en række ændringsforslag. Vi har her § 10, § 10A, § 10B, § 10C, og de begynder alle med noget i retning af: ministeren for skatter og afgifter kan bestemme de nærmere regler for osv. Det er ikke tilfredsstilende, at vi har en lov, hvor der i bogstavelig talt hver eneste paragraf og hvert eneste stykke inden for en paragraf står, at ministeren kan fastsætte et eller andet. Det vil være nødvendigt, før vi vedtager dette lovforslag, at få fastslået ganske bestemt, hvad det er ministeren ønsker. Så må han drøfte med skatteudvalget, om vi kan blive enige om ministerens ønsker, eller vi skal sætte noget andet ind. Jeg har sagt det tidligere, vi er ikke tilhængere af enevældens princip om, at det overlades til kongen eller ministeren at undtage fra loven eller indtage under loven efter forgodtbefindende, heller ikke at bestemme, hvilke regler der gælder for en lov. Men forhåbentlig bliver vi enige i udvalget. Jeg noterer med tilfredshed, at loven kommer til at gælde for året 1978 og fremefter.